ALEX

J. MARTIN
R. MORALÈS

DE BARBAREN

DARGAUD

RAFAEL MORALÈS JACQUES MARTIN

DE BARBAREN

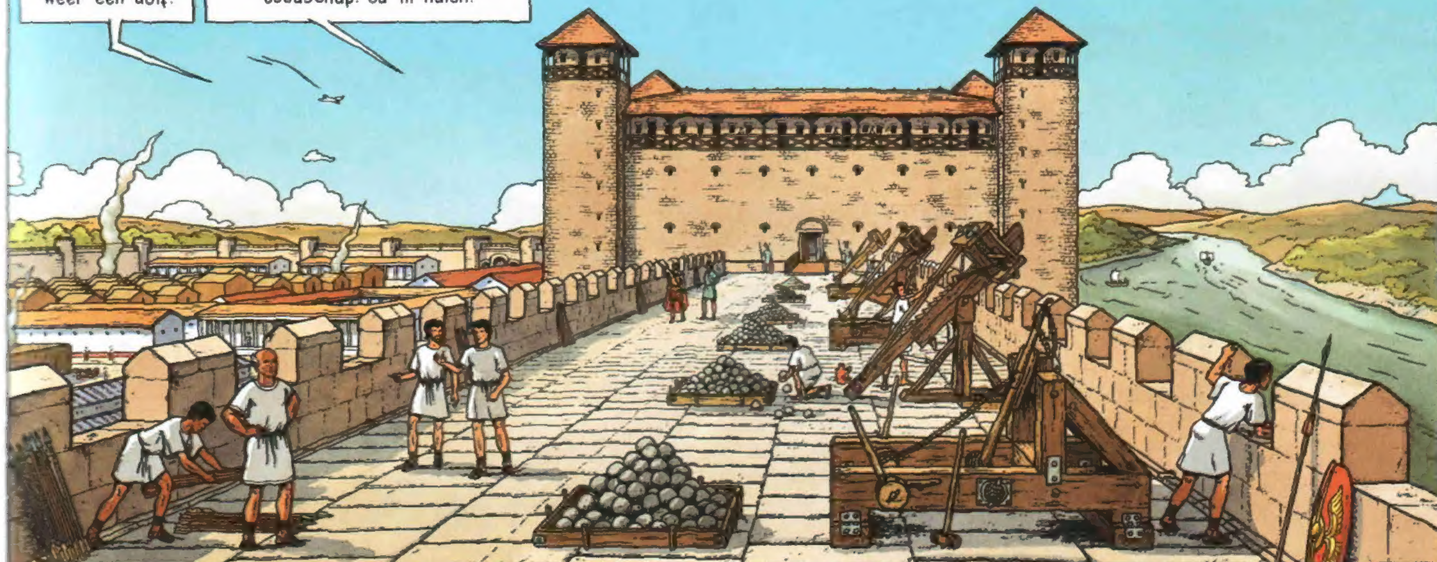
Met dank aan Christophe Simon voor zijn hulp

Uitgever :

DARGAUD BENELUX

Paul Henri Spaaklaan 7 - 1060 Brussel (BELGIË)

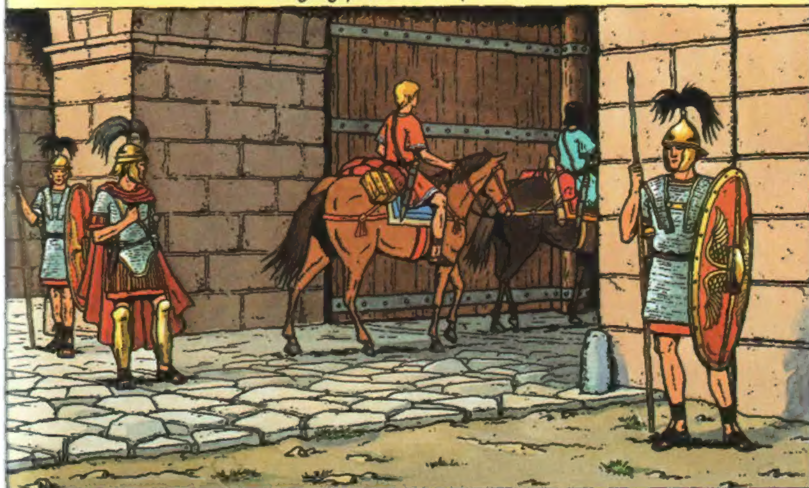

Ondanks de hitte op deze zomerdag, wordt er hard gewerkt in en om het fort Altus Rhenus. Het imposante bouwwerk, bewijs van de almacht van Rome, verheft zich hoog boven de rivier, die in de verte verdwijnt tussen de dichte bossen van Germania...
Kijk, tribuun. Weer een duif.
Elke dag brengt een nieuwe boodschap. Ga 'm halen.

Even later wordt de duif verlost van zijn kokertje.

En dan...
Het komt uit Tertullum. Er kunnen hier elk moment twee afgezanten van Caesar aankomen. Alex Graccus en Enak Menkharâ... Ken ik niet.

Hoe het ook zij, we moeten ze na een paar dagen kwijt zien te raken. Dat mag geen probleem zijn.
Nee, tribuun. Daar zijn mogelijkheden genoeg voor.

Goed. Claudius, zorg voor de ontvangst en breng ze naar mij. Ik geloof dat ik ze al zie.

Inderdaad. Nadat de reizigers hun vrijgeleiden hebben getoond, rijden ze door de grote toegangspoort het kamp binnen.

Dan...
HALT! Ik verzoek u af te stijgen. Uw paarden worden naar de stallen gebracht.

Goedendag. Ik ben centurion Claudius Sextus. Vergeef me de nogal ruwe ontvangst door de soldaten,maar ze zijn op dit moment een beetje nerveus. Tribuun Tullius Carbo was op de hoogte van uw komst en hij verwacht u.
Wat een mierenhoop! Van veraf ziet het fort er indrukwekkend en vredig uit; maar je ziet nu dat er binnen enorme activiteiten worden ontplooid.

Na een eindeloos aantal trappen, waar doodse stilte heerst...

...bereikt de kleine groep de hoogste laag van de toren. Daar zorgt een frisse wind voor welkome afkoeling.
We komen nu in de appartementen van de tribuun. Het uitzicht is schitterend.

Tullius Carbo, dit zijn de afgezanten van Caesar... Alex Graccus en Enak Menkharâ.

Wat nu? Zijn dat écht afgezanten van de Consul? Het zijn jongelingen! Dat kan toch niet? Rome neemt ons niet serieus! Ze zijn gek geworden!

Jullie kunnen vannacht hier blijven, maar morgen stuur ik jullie terug naar Rome. Vertel Caesar maar dat Tullius Carbo alleen met mannen onderhandelt.

Mijn compagnon Enak heeft tekentalent en Caesar kent zijn werk. Deze heeft hem toen gevraagd schetsen te maken van dit fort, waarvan de roem zelfs tot in Rome is doorgedrongen. Mij heeft Caesar verzocht de indeling van dit fort te beschrijven. Aangezien iemands waarde niet afhangt van zijn leeftijd, beledig je niet alleen ons, maar ook Caesar zelf!

BIJ DE BAARD VAN JUPITER! DAT IS EEN PROVOCATIE! VERDEDIG JE!

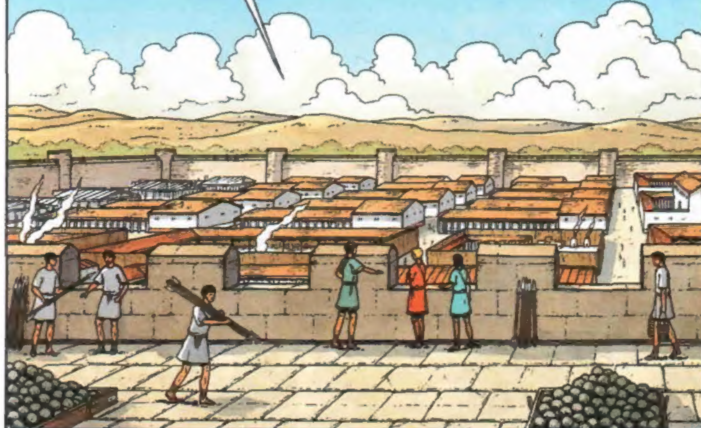

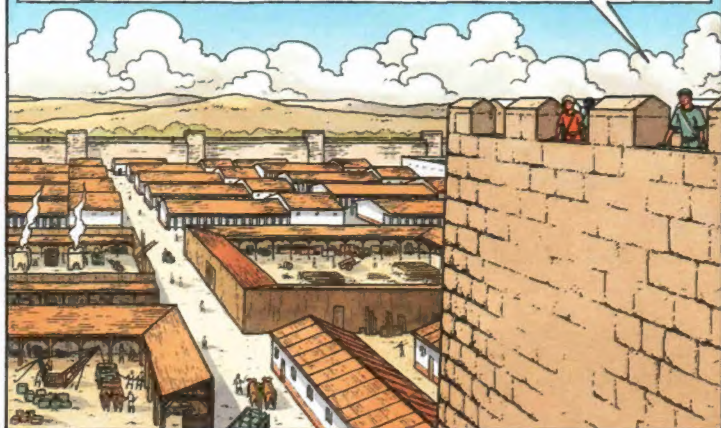

[1] zie "De zoon van Spartacus".

Even verderop zien jullie de werkplaatsen van het fort. Daar vallen ook de smederijen onder waar wapens en gebruiksvoorwerpen worden gemaakt.

Daarnaast bevindt zich de plaats waar mijn timmermannen wonderen verrichten, maar ik waarschuw jullie, ze worden niet graag gestoord... Onderaan de zuidvleugel werken de steenhouwers, de dakpan-gieters, enzovoort...

De volgende ochtend...
Hebben jullie goed geslapen? Klaar voor jullie onderzoek?
Niet zozeer een onderzoek als wel reproductiewerk. We moeten opschieten.

Dat komt goed uit, want ik kan jullie hier niet lang hebben. Hoogstens een paar dagen.

Caesar heeft ons een uitgebreide opdracht gegeven en we gaan niet terug naar Rome tot we al ons werk hebben gedaan.
Uitstekend. Aan de slag dan.

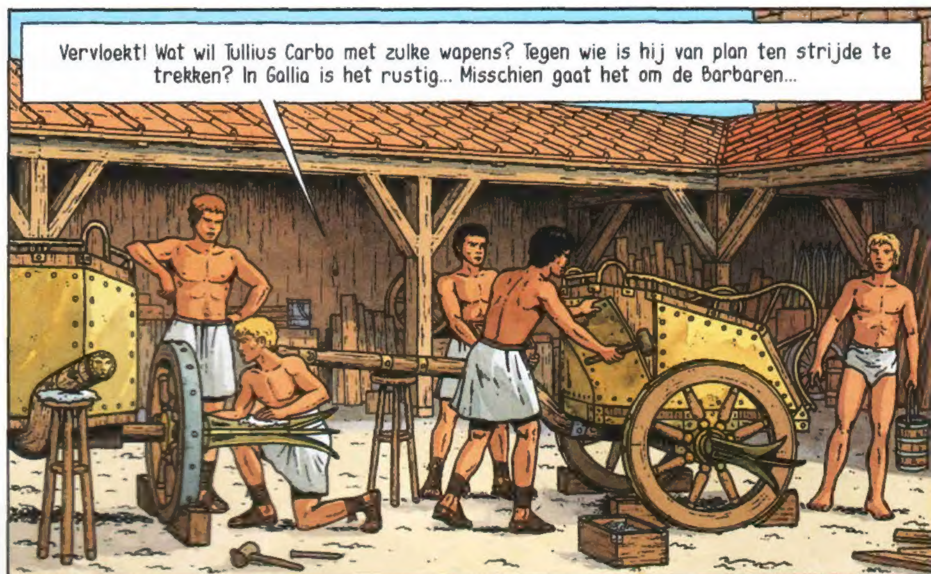

Later...
Ik heb nu wel genoeg schetsen van de stallen en het slavenkwartier. Laten we verder gaan kijken...
Dan gaan we naar de smederijen. Ik denk dat je daar heel wat werk zult hebben...

Wat doen jullie hier, jongelui? Vreemdelingen mogen hier niet komen. Als jullie geen vrijgeleide hebben van de tribuun, maak dan gauw rechtsomkeert!
Ja, hoor, dat dacht ik al!

Wat zouden ze doen in het vertrek hiernaast...? Daar moeten we achter zien te komen... Wacht! Verderop is een gat in de wand...
Goed, maar schiet op!
4

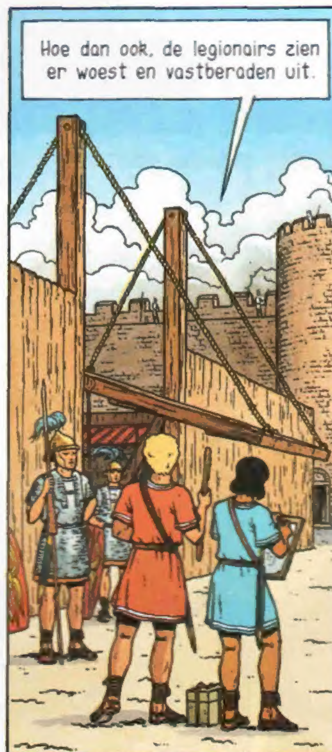

OH!

In die ruimte worden bepantserde strijdwagens gemaakt! Aan de wielassen zitten zelfs messen. Een soort zeisen! Kom kijken.

Vervloekt! Wat wil Tullius Carbo met zulke wapens? Tegen wie is hij van plan ten strijde te trekken? In Gallia is het rustig... Misschien gaat het om de Barbaren...

Niet veel later...
Je hebt gelijk, Alex. Die werkplaatsen worden streng bewaakt en het is duidelijk dat Carbo ons daar niet wil hebben.

Dat is het soldatenkamp, onderverdeeld in manipels en centuries.

Hoe dan ook, de legionairs zien er woest en vastberaden uit.

En daar laat de tribuun duidelijk een nieuwe kazerne bouwen van duurzaam materiaal.
Je hebt gelijk... Luister...
...de openingen moeten hoger, en aan de schaduwkant. In elk vertrek komen vijf legionairs en ze mogen het niet te warm of te koud hebben.

Na een lange dag...
Je hebt fraaie tekeningen gemaakt, jongeman. En het zijn er al een heleboel. Caesar kan tevreden zijn.
Ik heb nog lang niet genoeg. Er valt zo veel te zien en te ontdekken in dit fort...

Later, in hun kamer...
Die opmerking zinde hem allerminst. Ik ben blij dat we even van hem verlost zijn...
Ja... Hee! De soldaten aan de haveningang hebben de ketting laten zakken en er loopt een schip binnen. Dat moet belangrijk zijn!

Ik herkende je schip al van ver, Simones Falcalus!
Jullie boffen! M'n ruim zit vol materiaal en ik heb twee knappe meisjes op de kop getikt. Ze waren niet goedkoop, maar de tribuun is er vast heel blij mee! Hi, hi, hi!

Ga hem maar gauw je geschenken brengen en laat 'm je aankopen zien. Nu slaapt hij nog niet.
Hij zal dubbel tevreden zijn, want ik heb alle benodigdheden die hij had besteld.

De volgende ochtend...
Deze vachten zijn heel mooi en mijn hond, Croesus, weet ze ook te waarderen, merk ik.
Ja, de Germanen hebben de gewoonte huiden te looien, speciaal die van groot wild... Wie zijn die twee?

Jonge afgezanten van consul Caesar. Ze moeten het fort beschrijven en tekenen. Maar ze zijn daar bijna mee klaar, nietwaar?
Niet echt... Hee, wie zijn die doodsbange meisjes?

Doet er niet toe... Barbaren... Ze moeten nog een beetje getemd worden... met de zweep!
Dus jullie zijn vrienden van de grote Caesar! Jullie zijn bevoorrecht... en ik ben bevoorrecht jullie te mogen ontmoeten. Ik ben Simones Falcalus en ik drijf handel met de Romeinen en de barbaarse volkeren. Voornamelijk huiden.

Deze, bijvoorbeeld, zijn heel soepel, en zeer zeldzaam...

Laat maar, Simones. De jongens gaan binnenkort terug naar Rome. Daar hebben ze niets aan dierenvellen...

Je hond wordt beter verzorgd dan die arme kinderen! Enak en ik nemen wat brood en gerookt vlees mee. Dat is genoeg voor de rest van de dag.

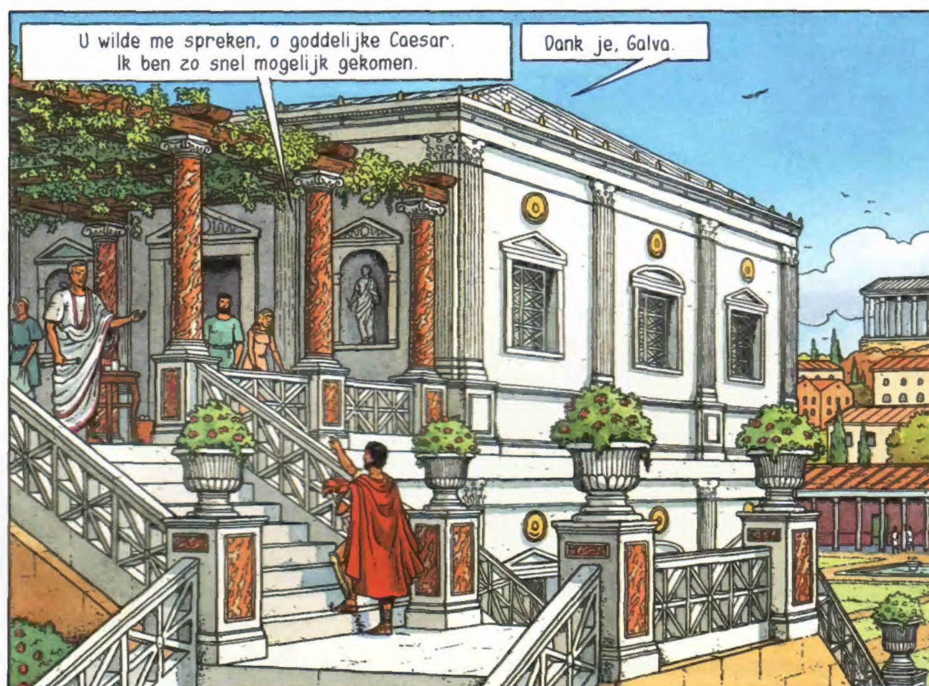

Later...
Zie je dat, Enak? In deze binnenhaven worden een heleboel boten van hetzelfde type gebouwd. Waarom?
Tullius Carbo en z'n ongure handelaar slaan ons van boven af gade. Niet terugkijken...

Die jongeman heeft veel talent... Jij, blonde, vertel 'ns of we nog vanuit de toren worden geobserveerd...
Nee, op dit moment niet.

Je kunt niet voorzichtig genoeg zijn... Kom dichterbij zodat je me beter kunt verstaan... Ik weet dat jullie spoedig teruggaan naar Rome. Ik raad jullie aan zo snel mogelijk te vertrekken en niet te proberen de geheimen van het fort te ontraadselen... De tribuun is een dwaas, bezeten van macht. Hij is heel gevaarlijk en in staat jullie te laten verdwijnen. In werkelijkheid bereidt hij een expeditie voor tegen de Barbaren, met het doel hen te beroven van hun rijkdommen en hun slaven, maar vooral van het barnsteen dat gevonden wordt aan de kust in het noorden. Hij zal dit alles rechtvaardigen door te beweren dat de Germanen hem hebben aangevallen.

Bedankt. We hebben het begrepen. Hoe heet je?
Ik ben centurion Valerius Graber. Ik heb de zorg voor de bewaking van de haven en dit deel van de versterkingen. Wees op je hoede. Wees voortdurend op je hoede.

Inmiddels, daar ver vandaan...
Zo is het genoeg voor vandaag, Claudia. M'n bezoek is er.
Meester, centurion Galva is gearriveerd.

U wilde me spreken, o goddelijke Caesar. Ik ben zo snel mogelijk gekomen.
Dank je, Galva.

Pompeius heeft zojuist een van zijn vrienden benoemd op de post van gouverneur van Thessalia. Daarom heb ik voor de gebieden ten noorden van Gallia iemand nodig die ik volledig kan vertrouwen. Ik heb jou daarvoor gekozen, Galva, en de Questuur van de Senaat zal je benoeming bevestigen zodra je de eed van generaal van de Republiek hebt afgelegd.
Hoe kan ik u danken!?

Ik ben blij dat je toestemt, want ik heb vannacht gedroomd dat Alex en Enak, jou welbekend, afdreven op een blok ijs, terwijl het water om hen heen in brand stond! Ik heb ze twee maanden geleden naar de rivier de Rijn gestuurd... Het is duidelijk dat ze in groot gevaar verkeren... Misschien kun jij ze helpen.

Die twee zaken hebben niets met elkaar te maken en toch komen ze ergens samen...
Ik vrees het ook, Caesar.

Je krijgt het commando over het 12e legioen en je wordt tevens proconsul van de gebieden die grenzen aan de Rijn. Wees streng, doch rechtvaardig.
Ik doe mijn plicht, Caesar!

Later, aan het eind van de middag, op het forum...
Centurion Galva?... Benoemd tot generaal? Ik geloof m'n oren niet!
Als Caesar me het niet zelf had verteld, had ik het ook niet geloofd.

En zo, enige tijd later...
Ziehier het Senaatsbesluit waarin u benoemd wordt tot generaal. En hier is de commandantsstaf, aangeboden door de Quaestuur van de Senaat. Tevens een zegel en een penning met uw beeldenaar en uw naam... Met dit geld kunt u een uniform, uw nieuwe rang waardig, aanschaffen... U moet alleen nog de eed afleggen ten overstaan van de senatoren. Alles is gereed. Volg mij.

Vertegenwoordigers van de Natie en van het Volk, ontvang de eed van de dappere soldaat die bevorderd wordt tot generaal. Hij zal u beloven onze wetten te respecteren en zijn wapens in te zetten waar het belang van Rome dat vereist... Treedt nader, centurion Galva, tot in het midden van de Vergadering...

Op dat moment, aan de oever van de Rijn...
De nieuwe wacht is al op zijn post, met Valerius Graber aan het hoofd.
Jammer dat niet hij de commandant van dit fort is!

Ah... Daar... daar hebben we onze be-beschermelingetjes van Caesar... Hihi... Wat... wat willen jullie?
We gaan eten.
8

Hm... de tribuun is... is niet in orde... Ga liever eten bij de... de I-legionairs! Heh, heh, heh...
Hij is dronken!

Ik... ik heb de indruk dat je me niet m-mag... W-waarom? Laten we elkaar de vredeskus geven... Kom...
Ga weg! Je stinkt naar goedkope wijn!

A-Alex... a-alsjeblieft... Ik...
NEE! JE STINKT!

Ooh... Hij beweegt niet meer... Zou hij dood zijn?
Welnee! Hij is volkomen bedwelmd door de drank.

En zo...
Wat een schouwspel! Allemaal stomdronken! En het ruikt hier niet bepaald fris!

HEE, MEISJE! PAS OP...
NIET DOEN!

Als je een van die mannen doodt of verwondt, zal je straf verschrikkelijk zijn. Niet doen, alsjeblieft... Je krijgt de kans je op een andere manier te wreken en wellicht terug te keren naar huis.

Schep moed! Die individuen zijn het gewoon niet waard.

Dank... Jij aardig... Wij niet terug kunnen... Goden vinden niet goed... Wij zijn onteerd... wij dood!
Geduld. Misschien komen jullie goden je te hulp En ik ook, als ik de kans krijg

Even later...
Vaarwel!
Tot ziens, meisjes!

Hee, waar zijn ze gebleven?
Geen idee! Maar in hun plaats zou ik ook zo snel mogelijk vluchten. Zelfs zwemmend!
WHAM WHAM
Wat was dat?

Even later ...
VERDUIVELD! ZE ZIJN NAAR BENEDEN GESPRONGEN!
Arme stakkers... Ze konden niet verder leven... De schande was te groot...!

Wanneer Alex en Enak beneden komen, hebben de legionairs de verminkte lijken al in doeken gewikkeld om ze zo snel mogelijk in het water van de rivier te laten verdwijnen.
Blijf daar niet staan, jongelui. Jullie mededogen is helaas nergens meer goed voor

Wat net gebeurde, is in Altus Rhenus aan de orde van de dag. Om hier te overleven, moet je een harde kop hebben en een hart van steen. Wacht, ik kom naar jullie toe.

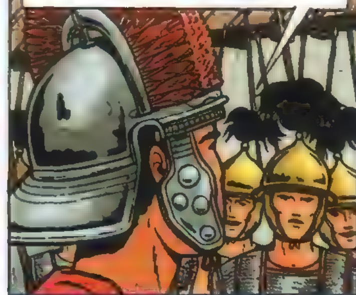

Ik ben ongerust, vrienden. Ik zei al, jullie moeten het fort zo snel mogelijk verlaten.
Ja, maar we maken eerst ons werk af

De volgende ochtend is de hemel bewolkt. Tullius Carbo inspecteert zijn troepen. Dat doet hij om de tien dagen.

Opeens...
Verduiveld! Wéér die twee bemoeiallen die alles en iedereen zitten te bespioneren! Ik zal ze eens een lesje geven!

SOLDATEN! KIJK GOED! DAN KUNNEN JULLIE ZIEN WAAR IK LASTIGE HEERSCHAPPEN, DIE HET WAGEN EEN PARADE TE VERSTOREN, OP TRAKTEER!

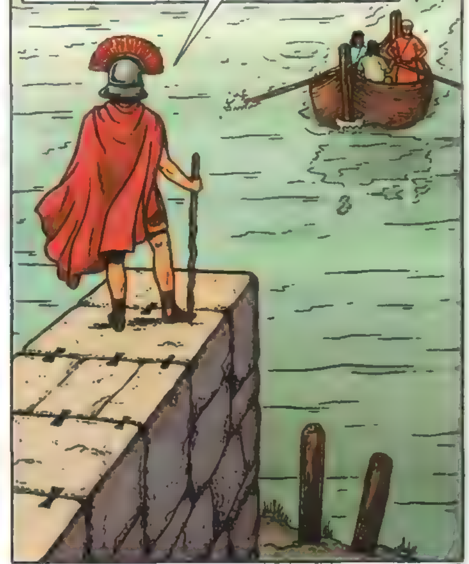
(*) Aediles. Romeinse magistraten

Waarom dwing je me? Ik heb geen dorst... Drinken jullie maar!
Waarom neem je niet een slokje? Of is deze drank misschien niet zo onschuldig als je doet voorkomen?
Sta stil, Falcalus! Straks mors je je lekkere brouwsel nog!

KIJK NOU! Je hebt alles over je heen gegooid! Wat zonde!
Moet je zien, Alex! Die drank bijt Simones' kleren uit! Hij wilde ons vast vergiftigen!

...en ons voor de vissen gooien! Hij had de touwen en de gewichten al klaar liggen!
Je had het goed voor elkaar, schurk!

Wat? Ik... eh... hoe komen jullie erbij? Misschien heb ik me vergist in de hoeveelheden... Iedereen kan een fout maken... Wat denken jullie wel? Ik respecteer jullie veel te veel om...

Hou je mond en roei terug naar de haven. We houden je scherp in de gaten!
De sloep komt al terug... Volgens mij is er iets gebeurd aan boord... Dat verbaast me niets... Van die gluiperd van een Falcalus kun je alles verwachten!

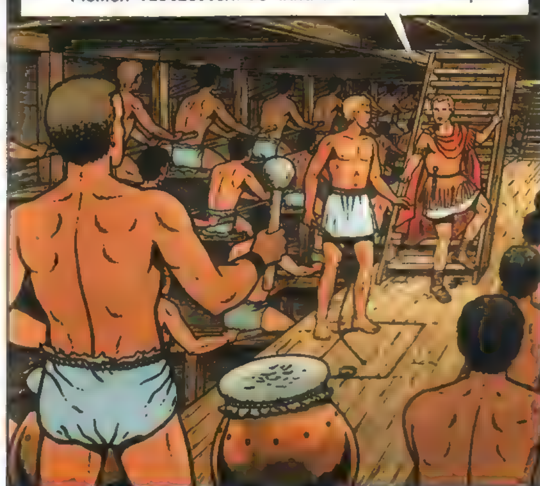
12

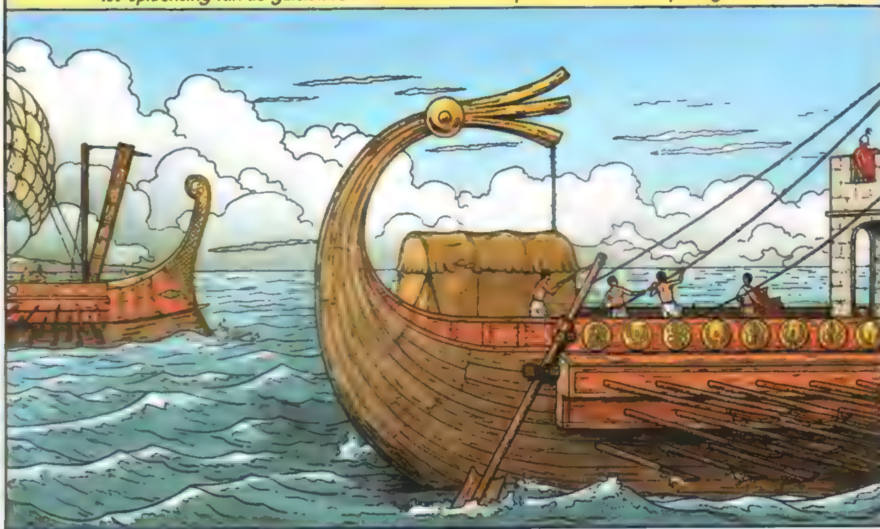

Vele mijlen daarvandaan, verlaten twee krachtige triremen de haven van Ostia. Generaal Lavius Cornelius Galva haast zich naar Gallia via de kortste weg: de zee.

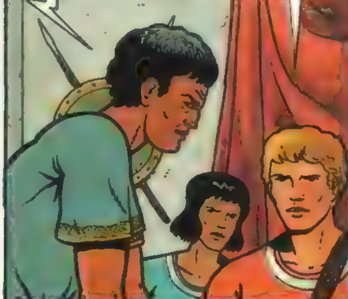

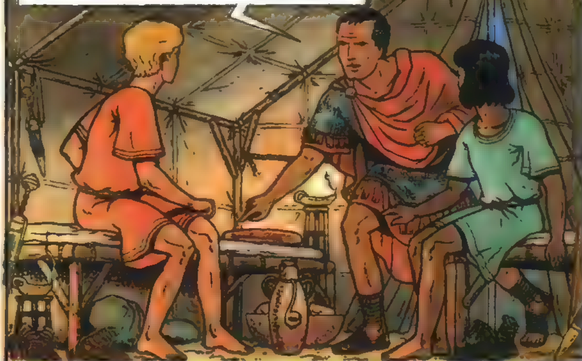

[1] Marseille [2] De god van de wind

Het zijn penningen, gewaarmerkt door de Senaat en Caesar. Deze tonen aan dat Enak en ik voor de duur van onze opdracht de rang van centurion hebben.
En die verborg je in je riem...?

Heel goed. Je bent sluwer dan ik dacht, Alex. Maar hoewel ik een beslissing van Rome niet kan negeren, weet ik niet goed wat ik zal doen: in woede uitbarsten of in een schaterlach!
Tot ziens, tribuun.

Dezelfde avond installeren de twee jongens zich in de tent die hun vriend Valerius Graber voor hen heeft laten opzetten.
Er zijn tarwekoeken en water voor de nacht. Vergeet vooral niet de lampen uit te doen.
Dank je, Valerius.

De volgende ochtend...
Ik weet niet wat hem bezielt... Hij laat alle soldaten verzamelen en staat erop dat Alex en Enak ook aanwezig zijn.

SOLDATEN! IK HEB JULLIE HIER LATEN KOMEN OM JULLIE TWEE NIEUWE CENTURIONS VOOR TE STELLEN DIE RECHTSTREEKS UIT ROME KOMEN. DEZE OFFICIEREN MAKEN VOORTAAN DEEL UIT VAN ONZE EENHEID EN WIJ MOETEN HEN VOORZIEN VAN DE UITRUSTING DIE BIJ HUN WAARDIGHEID PAST.

Het gaat om Alex en Enak, afgezanten van Caesar. Treed nader, jullie twee...

Ik heb vannacht tunieken en maliënkolders laten maken. Voor de jongste afgebiesd met blauw, voor de oudste met rood. Zo behouden ze hun eigen kleur...
Hun helmen, dolken en scheenplaten komen later. Geef nu de jongelui hun nieuwe kleding.
14

Doe ons de eer en het plezier ze aan te trekken... alsjeblieft...!

Trek het niet aan! Ze zijn veel te groot voor ons. Tullius Carbo maakt ons belachelijk!

Toe dan, jongen! Toe dan!

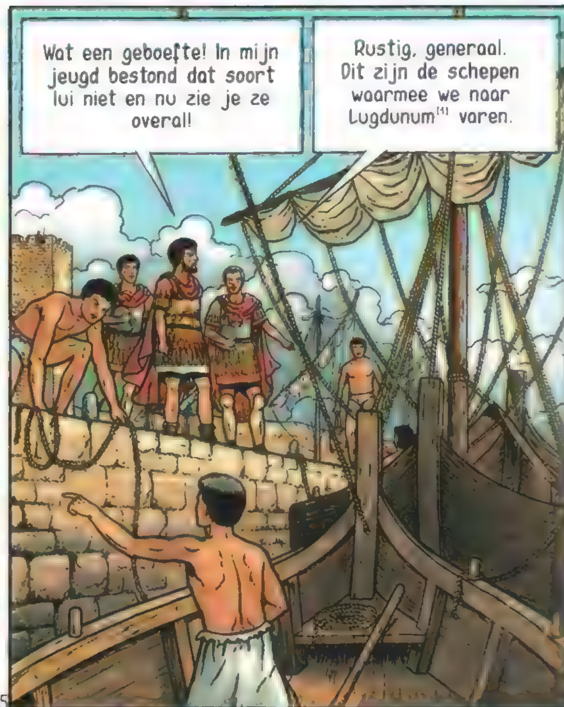

HA! HA! HA! HA! HA! HA!
Trek het onmiddellijk uit, Enak!

Je wilde ons vernederen, tribuun: Alex, die zijn gelijke niet kent en ik, Enak Menkharâ, prins van Boven-Egypte! Daarmee heb je niet alleen een met Rome bevriende natie beledigd, maar ook de Senaat zelf, die ons hier naartoe heeft gezonden! Je bent een verrader!
VERDWIJN! Verdwijn, voordat ik écht kwaad word!

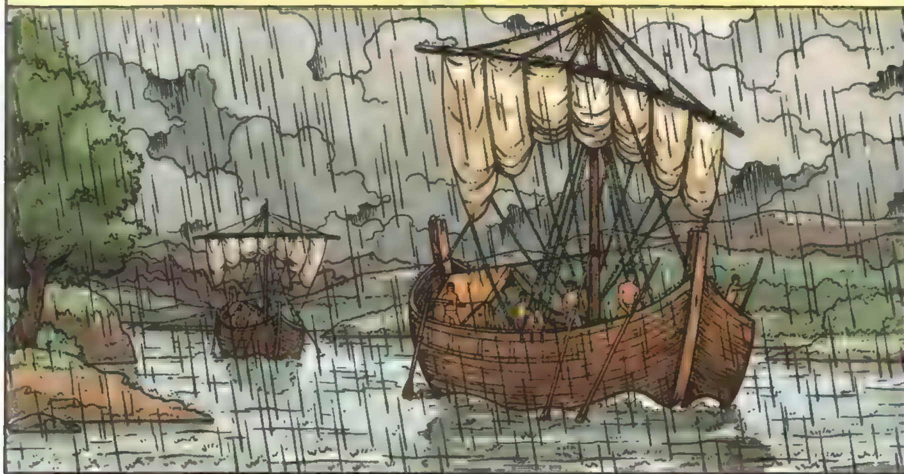

De hele avond en een groot deel van de nacht zijn de jongelui bezig hun tunieken en maliënkolders te vermaken. Gelukkig krijgen ze hulp van een aantal nieuwe vrienden.

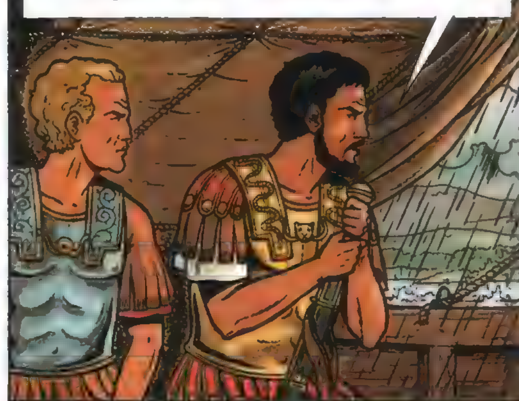

Een paar dagen later gaan Galva en zijn officieren aan land in Gallia.
Romeinen, luister! De voortekens zijn slecht! U staan vele moeilijkheden te wachten en de rivier die u wilt bereiken, is ver weg... Deze kippenmaag spreekt boekdelen. Voor een verdere raadpleging vraag ik...

Stoor ons niet met je kletspraatjes en gooi die rommel in het water... Anders laat ik jou een duik maken!

Wat een geboefte! In mijn jeugd bestond dat soort lui niet en nu zie je ze overal!
Rustig, generaal. Dit zijn de schepen waarmee we naar Lugdunum[1] varen.

[1] Lyon

De volgende dagen manoeuvreren de beide schepen moeizaam stroomopwaarts. De regen valt met bakken uit de hemel.

Zo schieten we niet op! Maar als we verder over land gaan, lopen we tot onze knieën in de modder... En, erger nog, er is geen Romeins fort vóór Lugdunum waar we kunnen overnachten!

Vreemd genoeg zijn de omstandigheden in het noorden beter. Daardoor kan Tullius Carbo zijn hele vloot langs de Rijn positioneren, stroomafwaarts van Altus Rhenus.
Dankzij het goede weer wordt de tocht naar de noordelijke punt van de rivier een stuk makkelijker.

Wij zullen de koude zeeën en de dichte wouden van het noorden bereiken. Wij zullen de Barbaren verslaan, net zoals Alexander de Grote met tienduizend man het veertig keer zo sterke leger van Darius verpletterde!

Met onze tweehonderd legionairs en onze strijdwagens zullen wij die paar duizend primitieve dorpelingen vermorzelen, áls ze al de moed hebben weerstand te bieden!
U praat als een god, tribuun!

Hebt u, onvergelijkelijke leider, de verstandhouding tussen centurion Valerius Graber en onze Romeinse afgezanten Alex en Enak opgemerkt? Die vriendschap komt ons zeer ongelegen... Ze zijn op dit moment in de buurt van de vloot.

Ik heb het gemerkt, ja. Maak je geen zorgen over die twee jongens. Ik neem ze mee op mijn expeditie. Als "centurions" kunnen ze niet weigeren en, zo nodig, dwing ik ze. Het is veel eenvoudiger ze te laten verdwijnen als we ver van het fort zijn. En dan is het zaak géén fouten te maken, Falcalus.
Ik verheug me er al bij voorbaat op!

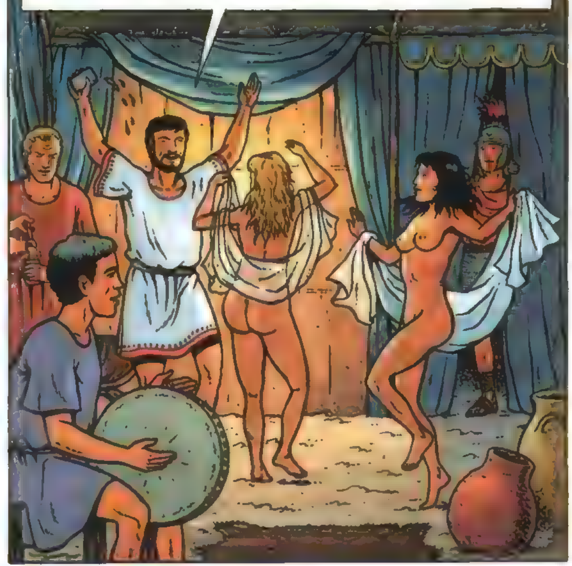

(1) *Vesting* (2) *Vrouwen die zich aan wijn en wellust overgeven.*

Later die avond...
Deze meisjes zijn heel bekoorlijk en ze bedienen ons met hoffelijkheid. Heel plezierig allemaal.

Het zou nog leuker zijn als ze de dans van de sluiers voor ons zouden willen opvoeren.

En zo...
Wat een heerlijke avond! Wat een sfeer! Ik heb veel zin om de hele nacht door te feesten!

De volgende ochtend
Generaal, de manschappen vragen of we hier een paar dagen kunnen blijven.
Dat lijkt me wel wat. Gallia is groot en we hebben nog een lange tocht voor de boeg.

Op hetzelfde ogenblik, in Altus Rhenus...
Alles is klaar, edele tribuun. De huiden en de voorraden zijn aan boord gebracht. Nu alleen nog het zware materieel: de wagens en de paarden. Die brengen we het laatst.

Heel goed. Centurion Sertorius, ik geef je opdracht na te gaan of alles aanwezig is

U kunt op mij rekenen, tribuun.
Hee! Bij de hoornen van de bok! Die twee snuiters gaan gewoon door met tekenen, ook buiten het fort!

HELA! JULLIE DAAR! Jullie hebben geen toestemming om hier te tekenen! Verscheur dat onmiddellijk!

19

(1) Zie "Alex de onversaagde"

De volgende dag worden de wagens en de paarden aan boord gebracht...

...en dan, wanneer iedereen zich heeft ingescheept, geeft Tullius Carbo het teken om te vertrekken. Dit teken wordt direct gevolgd door een helder hoornsignaal, dat lang nagalmt tussen de bergen langs de rivier...

Als een standbeeld blijft de tribuun trots op de voorplecht van zijn boot staan. En groepje muzikanten speelt intussen meeslepende muziek.

Maar op de achtersteven...

De eerste nacht verzamelen de schepen zich in een inham van de rivier. Alles lijkt rustig...

Op dat moment...

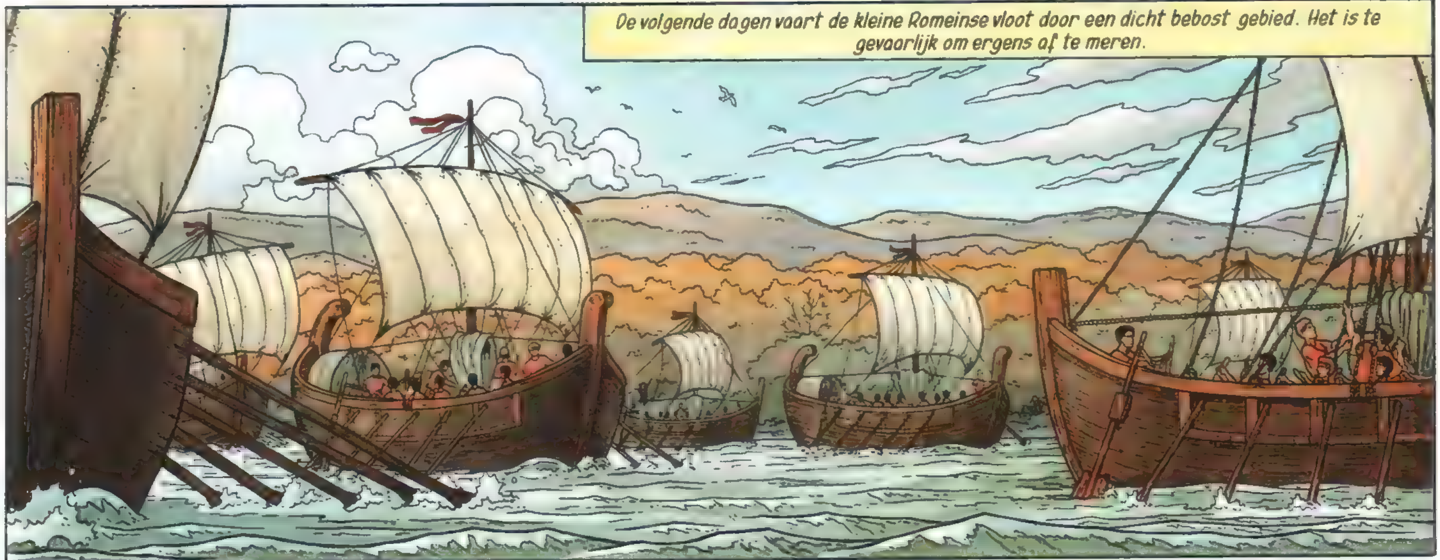

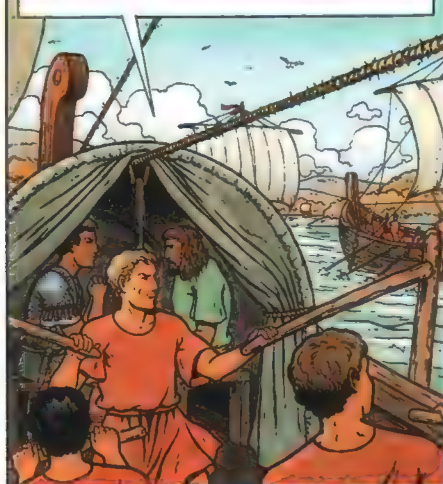

En opeens...
WHOEP!
PAS OP!

Wat... wat is dat...?
Een rat, gespietst aan een speer...
Dat voorspelt niet veel goeds!

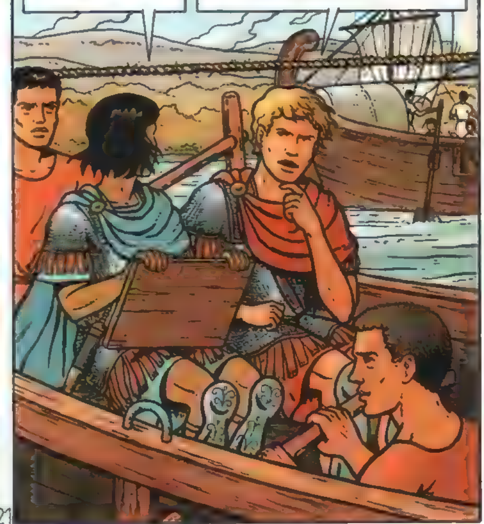

Pas de volgende ochtend komt Tullius Carbo de lugubere boodschap bekijken...
Als die schurken het wagen ons aan te vallen, laat ik ze hun ratten opeten... Maar die lafaards laten zich natuurlijk niet zien!

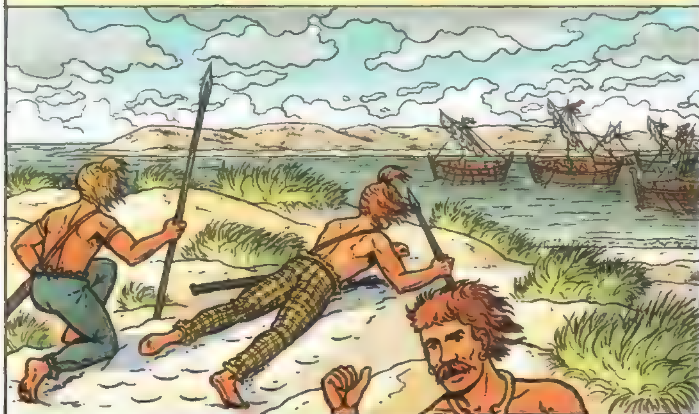

Het is duidelijk dat de Barbaren ons bespieden en dat ze ons als ratten beschouwen.
Ik heb niet naar jouw mening gevraagd, Alex. Falcalus heeft meer ervaring met die wilden.
Misschien verslinden ze ons allemaal!

De volgende dagen vaart de kleine Romeinse vloot door een dicht bebost gebied. Het is te gevaarlijk om ergens af te meren.

Onder een dekzeil werken de tribuun en Falcalus hun plan verder uit.
De monding van deze rivierarm is heel breed. Voordat we de kust bereiken, komen we langs een aantal eilanden.

Hmmm... We hebben nog zeker een week varen voor de boeg...
De roeiers zijn geoefend en sterk, maar ik benijd ze niet.

Zij hebben tenminste nog wat beweging. Ik zou graag even m'n benen strekken.
Die tijd komt wel. En dan zul je je krachten nodig hebben om te vechten... Misschien om te vluchten...

De vissers van de kuststreek worden gewaarschuwd door bevriende stammen. Vol verbazing zien ze hoe de vloot langzaam de riviermonding bereikt...

Ze halen haastig hun netten weg die te drogen hangen en hun aanwezigheid kunnen verraden.

Maar de schepen hebben de open zee al bereikt.
Wat een geluk...! Het water is kalm en er is niet veel wind... Nu kunnen we uitkijken naar een goede ankerplaats.

Hoewel ze niet meer hoeven te roeien, heeft de bemanning het druk met navigeren. De wateren zijn onbekend en de schepen krijgen te maken met talloze verraderlijke stromingen.

Eindelijk bereiken de eerste schepen een doorvaart waar de golven minder hoog zijn. Dit alles onder het spiedende oog van de Barbaren, die hun scheepjes achter de duinen hebben verborgen.

Langzaam maakt de golfslag plaats voor een lange deining...
Dit lijkt me een ideale plek. We slaan hier ergens ons basiskamp op.
Goed genavigeerd, Falcalus. Ik hoop dat ons uiteindelijke doel niet ver weg is...

Oh, nog één dag varen en een paar uur lopen. Meer niet, edele tribuun!

Maar dan, opeens...
TOEEEEEET!
Wat gebeurt er?
Dat weten alleen de tribuun en z'n vervloekte adviseur!

Een uur later...

Geweldig! Een inham! Een betere ankerplaats hadden we niet kunnen wensen!

Van hieruit kunnen we onze expeditie uitstekend voortzetten.

Een paar officieren zijn al bezig een geschikte plek voor het kamp te kiezen.

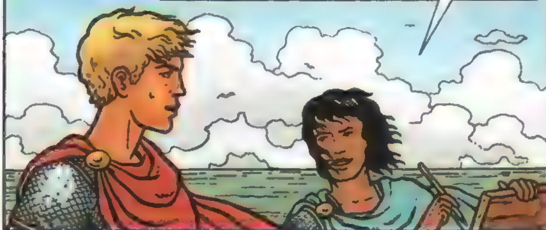

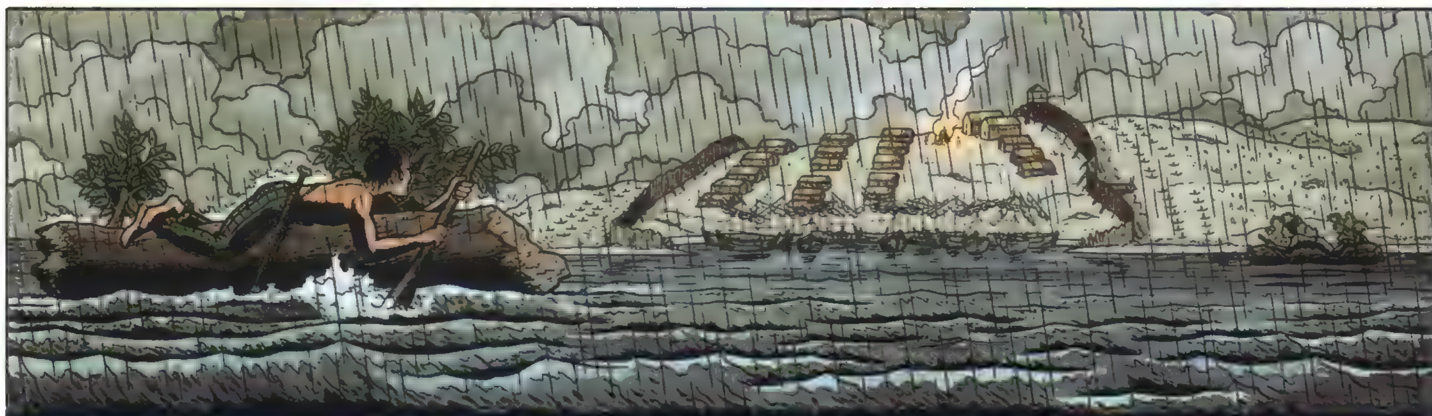

De volgende dag beginnen de legionairs al bij zonsopgang aan de bouw van de muur rond het kamp. Het werk wordt bemoeilijkt door het rulle zand, waarin de palen weinig houvast hebben.

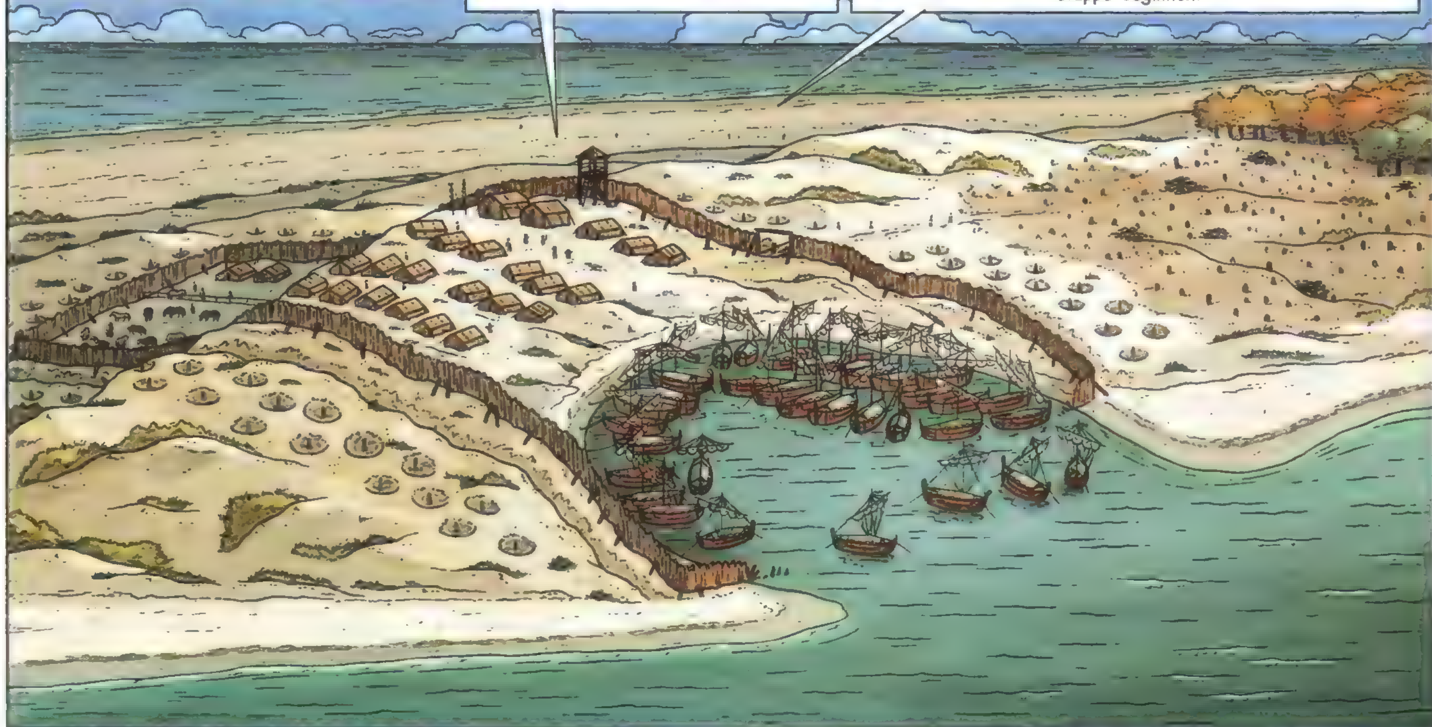

Alex en Enak maken zich daar geen zorgen over.
De wolken en de zee zijn schitterend. Jammer dat ik geen kleuren heb om al die nuances vast te leggen.

Ja, Falcalus, ik zie heus wel dat die twee jongelui weer bezig zijn met hun tekenmateriaal! Maak je geen zorgen: bij de eerste de beste gelegenheid verscheur ik al hun werk. Daar verheug ik me nu al op, dat verzeker ik je!
Hi! Hi! Hi! Maar u moet het doen vóórdat we ze doden, tribuun! Dat is pas écht leuk!

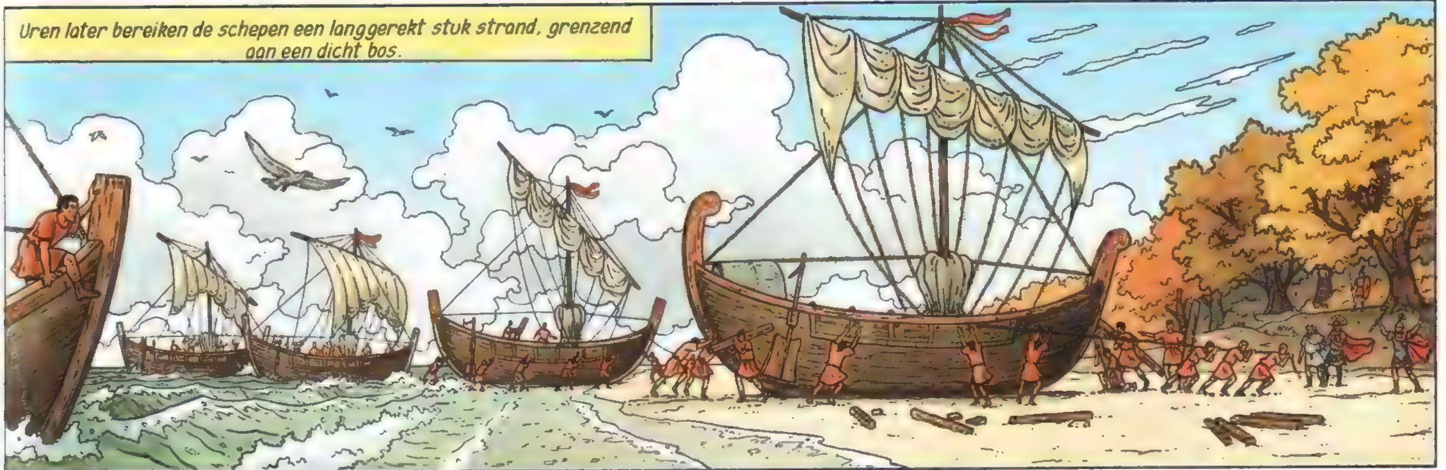

De volgende twee dagen regent het pijpenstelen en het werk aan het kamp komt stil te liggen. Maar Enak gaat gewoon door met zijn opdracht.
Heb je 't gezien? Die jongen heeft talent!
Ja, er zijn kennelijk ook kunstenaars in Rome.

24

Wanneer de zon door de wolken breekt, wordt snel de laatste hand gelegd aan het versterkte kamp.
Bravo, edele tribuun! U hebt het meest noordelijke Romeinse fort gebouwd.
Inderdaad. Een prima uitvalsbasis voor onze expeditie... Ik heb overigens besloten dat we morgen aan de laatste etappe beginnen!

De volgende dag zet een groot gedeelte van de vloot koers naar het noorden.

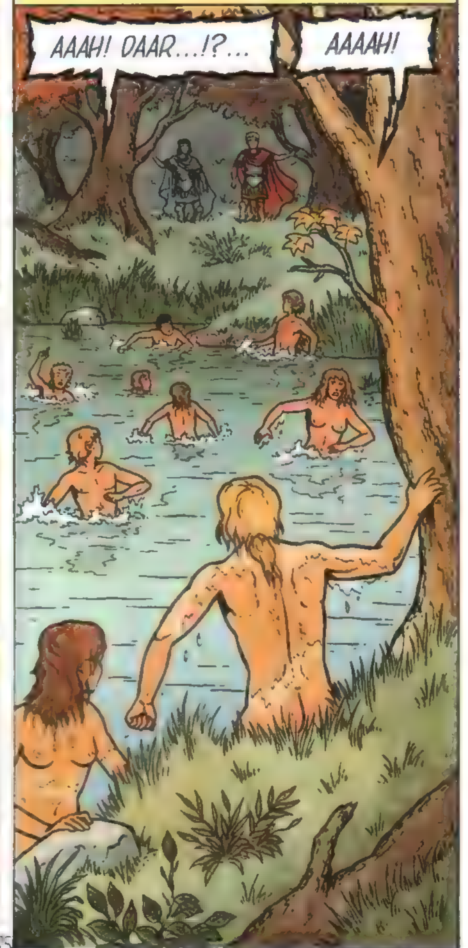

Uren later bereiken de schepen een langgerekt stuk strand, grenzend aan een dicht bos.

We hebben geluk dat het vloed is. Nu kunnen we de schepen hoog op het strand trekken.
Halverwege de middag liggen de schepen op het droge.

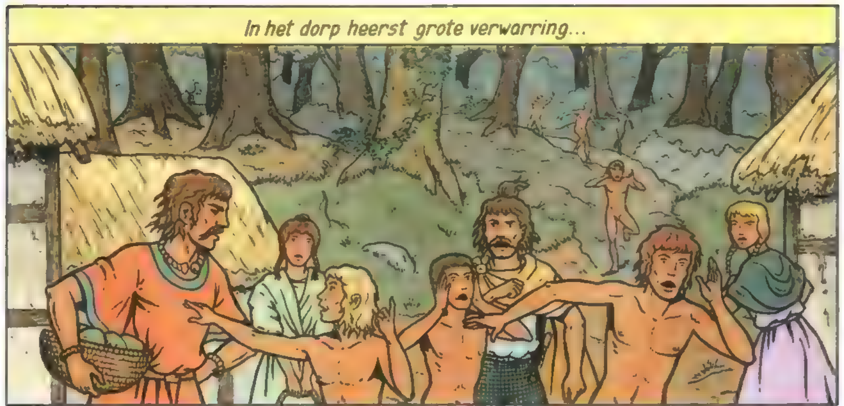

Na een sober maal...

Kom, Enak, laten we 'ns in dat mysterieuze bos gaan kijken.
Mysterieus... en misschien gevaarlijk. Maar goed, ik ga mee!

Een tijdje later
Hoor je dat? Het lijkt wel het geschreeuw van kinderen
Inderdaad! Ze hebben ons niet gezien. Voorzichtig, we mogen ze niet bang maken.

Maar dan...
AAAH! DAAR...!?...
AAAAH!

Te laat... Ze vluchten in paniek.
Niet allemaal. Die twee meisjes glimlachen naar ons.

In het dorp heerst grote verwarring...

Iedereen praat door elkaar en de emoties lopen hoog op

De volgende dag laat Tullius Carbo twee strijdwagens inspannen...
Jullie gaan met mij mee, jongelui. Dat is weer 'ns wat anders dan tekenen. Het is laag water, we gaan een stuk het strand af.
De tribuun wil graag de omgeving verkennen, hihihi!

Zijn jullie klaar? De paarden trappelen van ongeduld!
Misschien reageren ze op je botheid.. We komen eraan
YAHOE! YAHOE!

Die man wordt steeds gekker! Hoe moet het aflopen met deze expeditie?
Je zegt niets over de jonge Barbaren die we gisteren hebben gezien, hoor!

Natuurlijk niet. Hij is tot alles in staat.
Aaah! Heerlijk! Die zoute lucht! Die wijde hemel! Ik...

Maar dan...
HALT! Een.. een schip?

We kunnen niet verder. Laten we even nadenken hoe we hen het beste kunnen verrassen.
Het zijn Griekse kooplieden... Ah, volgens mij staan ze op het punt te vertrekken.

Vast met een flinke lading barnsteen! Alle duivels! Dat moeten we koste wat kost verhinderen!
Laten we pijl en boog halen, en wat gloeiende kooltjes... En dan... Whoesj!

Wat zeggen ze?
Ik versta ze niet. Maar 't is vast niet veel goeds.
Enak blijft bij mij om het schip in de gaten te houden. Alex, jij gaat met Falcalus mee naar het kamp om wapens te halen. Vooruit!

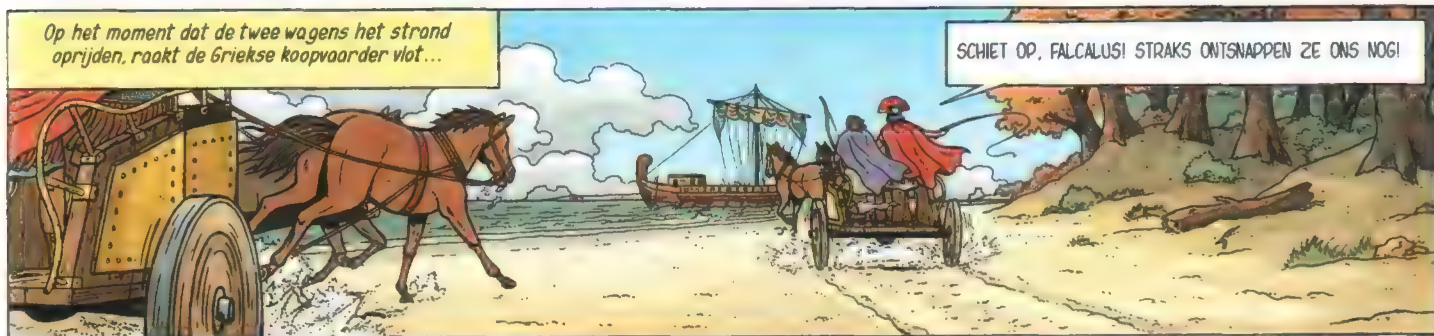

Niet veel later...
Hmm... Je mag me niet, hè?... Maar vertel 'ns, waarom ben je zo gehecht aan die Alex? Die stelt toch niets voor in Rome?... Laat hem vallen... Dan krijg je van mij een vorstelijke beloning.

Tullius Carbo, je bent nog stuitender dan ik dacht. Laat me met rust!
Ach, misschien ben je alleen maar geschikt om ondergeschikt te zijn... om altijd in iemands schaduw te lopen...

Inmiddels zijn de Grieken druk bezig hun schip terug te duwen in zee...

Ah, daar zijn ze! Eindelijk! Jij neemt plaats in de andere wagen!

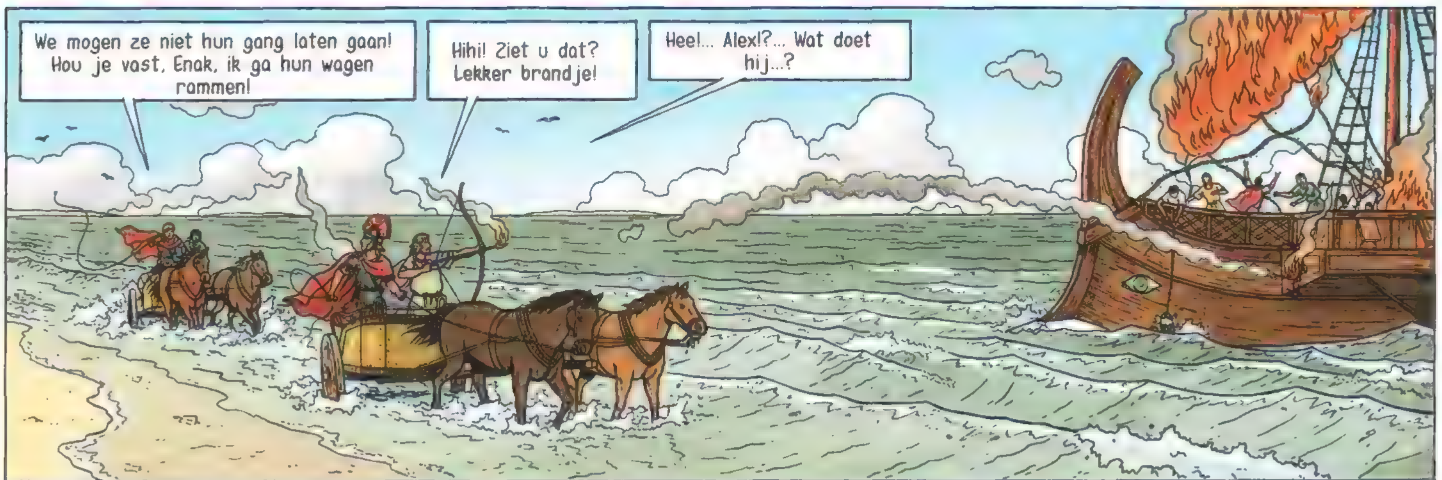

VOORUIT! VOORWAARTS!

Op het moment dat de twee wagens het strand oprijden, raakt de Griekse koopvaarder vlot...
SCHIET OP, FALCALUS! STRAKS ONTSNAPPEN ZE ONS NOG!

Ik ben zo ver!

Door die imbecielen zakt de prijs van barnsteen straks in Athene en Rome... Hak ze in de pan!
Kijk, Enak, daar zijn de Barbaren!

ZWOESJ
Fantastisch! Schiet er nog een paar af!
Midden in de roos! Ze gaan er allemaal aan!

We mogen ze niet hun gang laten gaan! Hou je vast, Enak, ik ga hun wagen rammen!
Hihi! Ziet u dat? Lekker brandje!
Hee!... Alex!?... Wat doet hij...?

KLAK
Pas op de vuurpot!

Ah! Hij is in het water gevallen! Dat zet ik die verrader betaald!
Laat hem... Het schip brandt!

Nu is het tussen Tullius Carbo en ons pas écht oorlog!

Ja, en we moeten die twee gekken ervan weerhouden die arme mensen te doden!

Dezelfde middag wordt er in het huis van het dorpshoofd druk gediscussieerd. De meningen van de aanwezigen lopen zeer uiteen.

Terug in het kamp, is Tullius Carbo nog steeds woedend...

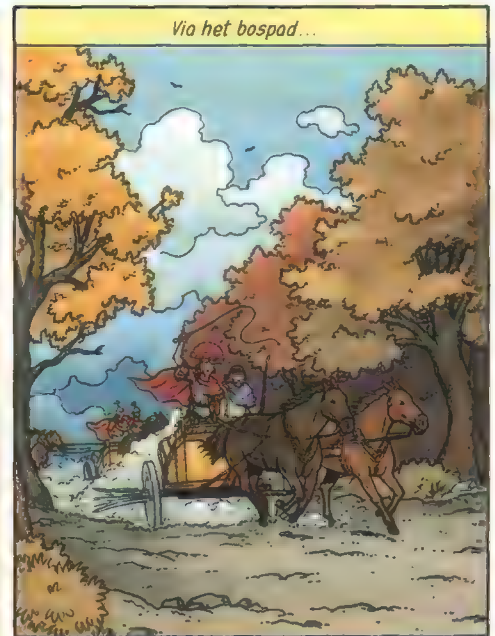

Kijk, Alex! Dat zijn de meisjes van laatst! Ze wenken naar ons...
Je hebt gelijk. Kom mee!

Dag... Spreken jullie Grieks?
Een beetje. Wij leren van kooplieden

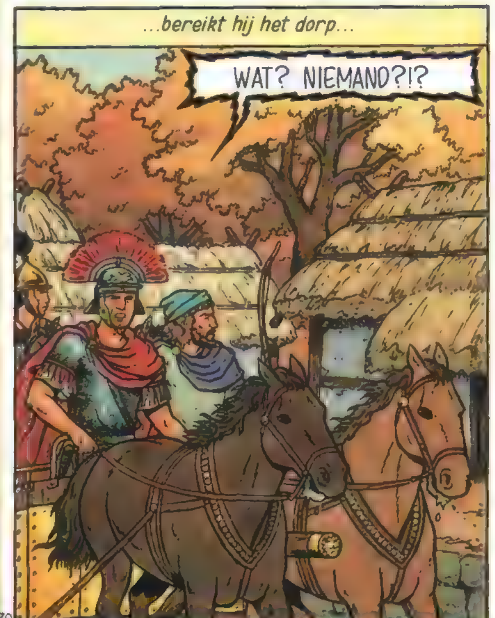

Hier geschenken... Dit voor jou, withaar... Ik heet Mavir...
Gevlochten harten... Wat leuk!
Ik ben Klera... Dit voor jou, langhaar

Vervloekt! Iemand is ons gevolgd!
KRAKS
Wedden dat het die ellendige Falcalus is?
We moeten terug naar het kamp. Tot ziens!... Tot gauw...
We leiden Falcalus af, zodat de meisjes ongezien naar hun dorp kunnen teruggaan.

Maar al bij zonsopgang heeft de tribuun de aanval op de Barbaren ingezet.

Via het bospad...

Een zak barnsteen! Wanneer ga je die aan Tullius Carbo geven?
Morgen. Dat zal hem 'n beetje kalmeren.

...bereikt hij het dorp...
WAT? NIEMAND?!?

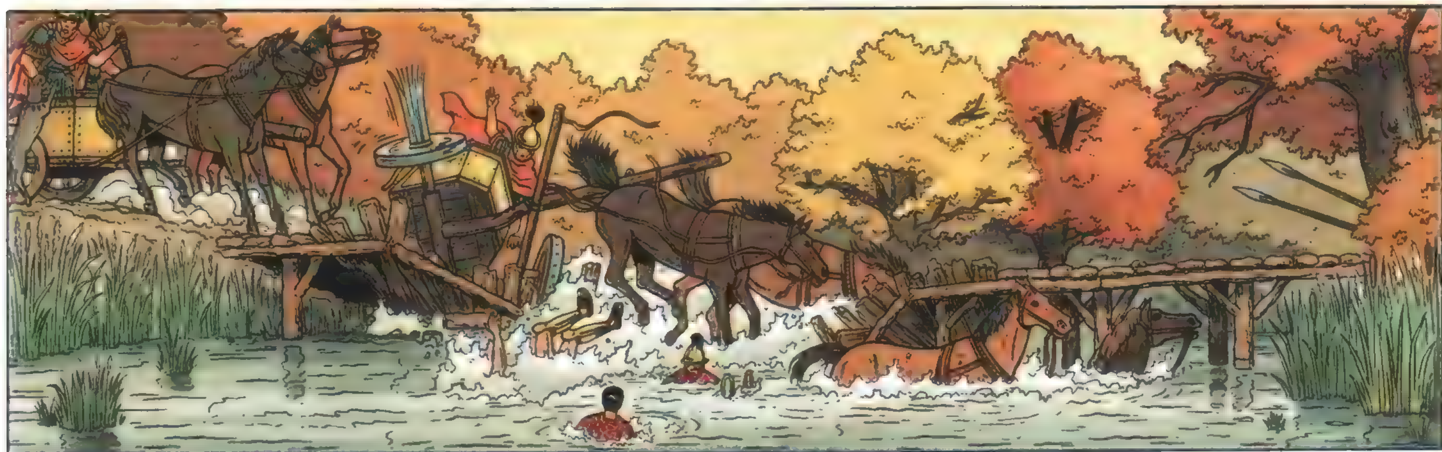

Waar zijn die Barbaren gebleven? Neem alles mee dat enige waarde heeft!... En denk aan het barnsteen! Steek daarna alle hutten in brand... Dan roken we die lafaards uit hun schuilholen!

Maar dan...
HONDEN! PAS OP! VOORUIT, VLUG!

EEN BRUG?!... Ga door! Die beesten volgens ons nog steeds!

De eerste wagens rijden de brug op. Hun wielen ratelen over de ruwe balken.

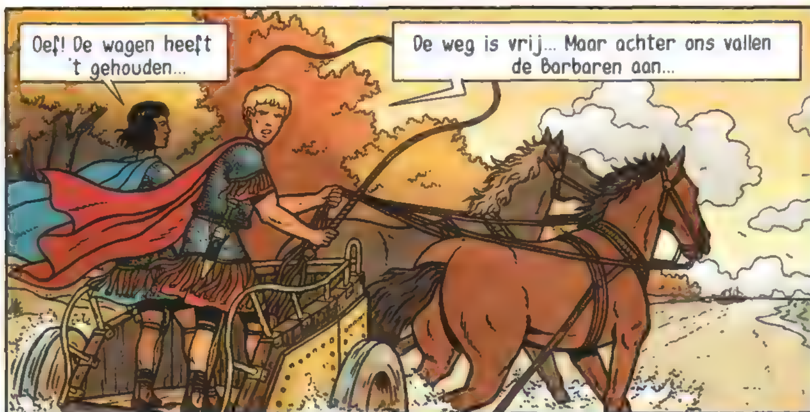

Argh! De wilden! Ze hebben de palen doorgezaagd!

We gaan terug. Voor ons is deze erbarmelijke expeditie afgelopen...

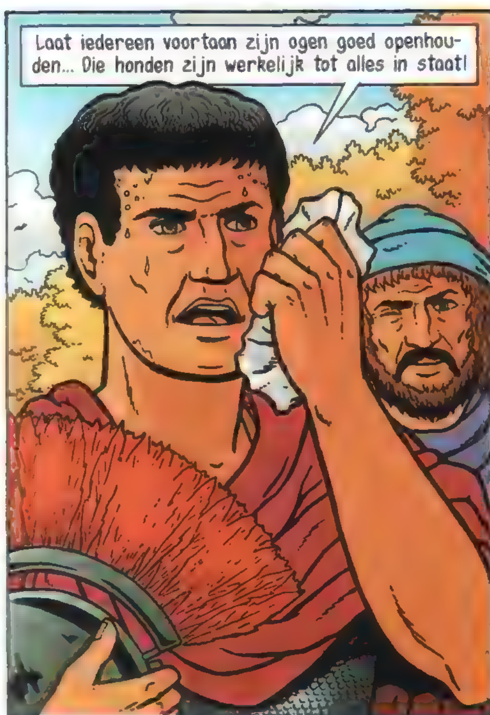

Kijk daar!
Hou je vast! We moeten proberen over die boomstam heen te komen!

BENG BENG

Oef! De wagen heeft 't gehouden...
De weg is vrij... Maar achter ons vallen de Barbaren aan...

Later...
Kijk, we zijn niet de enigen die erdoor zijn gekomen.

Terug in het kamp...
Wat een fiasco! Drie strijdwagens verloren, vijf gewonden en geen buit!
Ah, daar is Tullius Carbo.

Laat iedereen voortaan zijn ogen goed openhouden... Die honden zijn werkelijk tot alles in staat!

We laten dit niet op ons zitten!
We branden alles plat en dwingen hen ons hun rijkdommen te geven!

Een uur later...
Edele tribuun, kijk wat ik in de tent van die vervloekte Alex en Enak heb gevonden... Ze gingen weer naar het bos en toen dacht ik...
Barnsteen?! Bij de hoornen van de duivel! Een zak vol barnsteen!

Ô edele tribuun, wees op uw hoede als u het bos in gaat. Laat u niet verrassen door die twee trouweloze schurken.
Nee, ik zal de nodige voorzorgsmaatregelen treffen.

We mogen vooral geen geluid maken...
Daar ben ik in geoefend. En jij, met je instinct van een hyena, brengt ons naar het wild.

Dan, opeens...
Daar! Aan de oever van het meer... met twee Barbaarse meisjes!
Achter die dikke boom kunnen we ons goed verbergen. Ik benader ze van links en u neemt de andere kant, tribuun.

En dus...
Aaaah... ik had bijna op die tak getrapt...

Even later...
En nu m'n zwaard... Rustig aan!

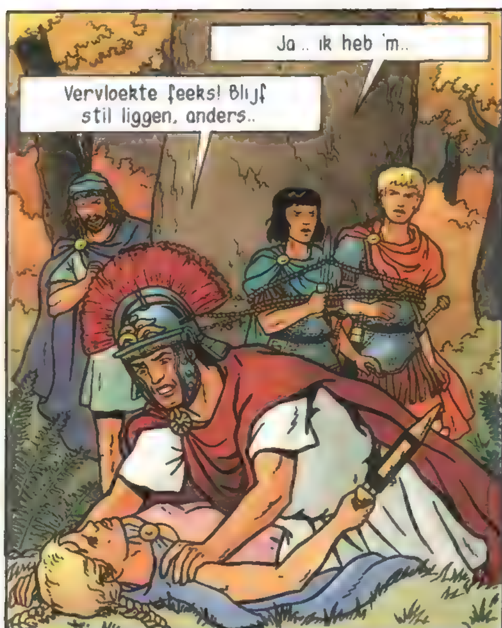

VERROER JE NIET OF JE BENT ER GEWEEST!

Bind ze goed vast, Falcalus... Wacht! Jij blijft hier, jongedame!

LAAT HAAR GAAN!
Stil, of ik keel je!

Zo, kleine wildebras... Romeinse officieren verleiden, hé? Nou, dat komt mooi uit, wat mij betreft!
NEE! NEE!

Alex, ik kan net bij m'n dolk...
Schiet op, alsjeblieft!

Vervloekte feeks! Blijf stil liggen, anders..
Ja .. ik heb 'm..

Hihi... hihi... hihihi... hihi!
Gelukt!

OOOOWH... AAARGH...!

Ze... ze heeft me doorstoken... m-met m'n eigen d-dolk...
Aaaah... aaaah...

We moeten teruggaan, tribuun... U moet zo snel mogelijk verzorgd worden.
Ze heeft .. Ik.. ik sterf...!

Welnee! Het is vast niet meer dan een vleeswond...!

Niet veel later...
HELP ONS! VLUG! DE TRIBUUN IS GEWOND!

Alex... ik haat je, Alex... Ik sterf... ik sterf als een getroffen adelaar... en dat is jouw schuld... Aaagh... de slet... ze heeft me doorstoken.. Aaah...
Laat me niet in de steek, edele tribuun!

Een eerloze dood... en zo'n veelbelovende toekomst... Aaargh...

Tribuun! Oh, nee... NEE!
Het is afgelopen
Gestorven in waanzin... Dezelfde waanzin die hem alle rijkdommen van de wereld deed begeren.

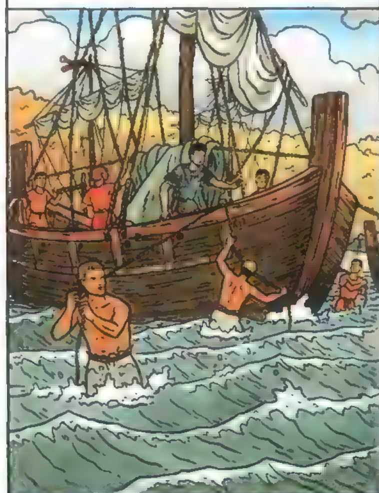

Soldaten van Rome, wat hij ook heeft gedaan, de tribuun verdient een fatsoenlijke begrafenis. Daar zorgen jullie vijf voor.. We hebben geen tijd om zijn lichaam te verbranden, zoals het gebruik voorschrijft. We moeten vertrekken, de tijd dringt.
Je durft wel, centurion Alex! Dat zijn belangrijke beslissingen!
Ik stel voor dat de oudste officieren bijeenkomen om de situatie te bespreken.

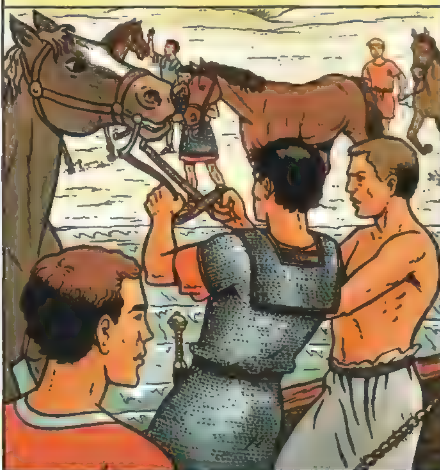

Terwijl de soldaten de tribuun begraven

discussieren de officieren over de te nemen maatregelen.

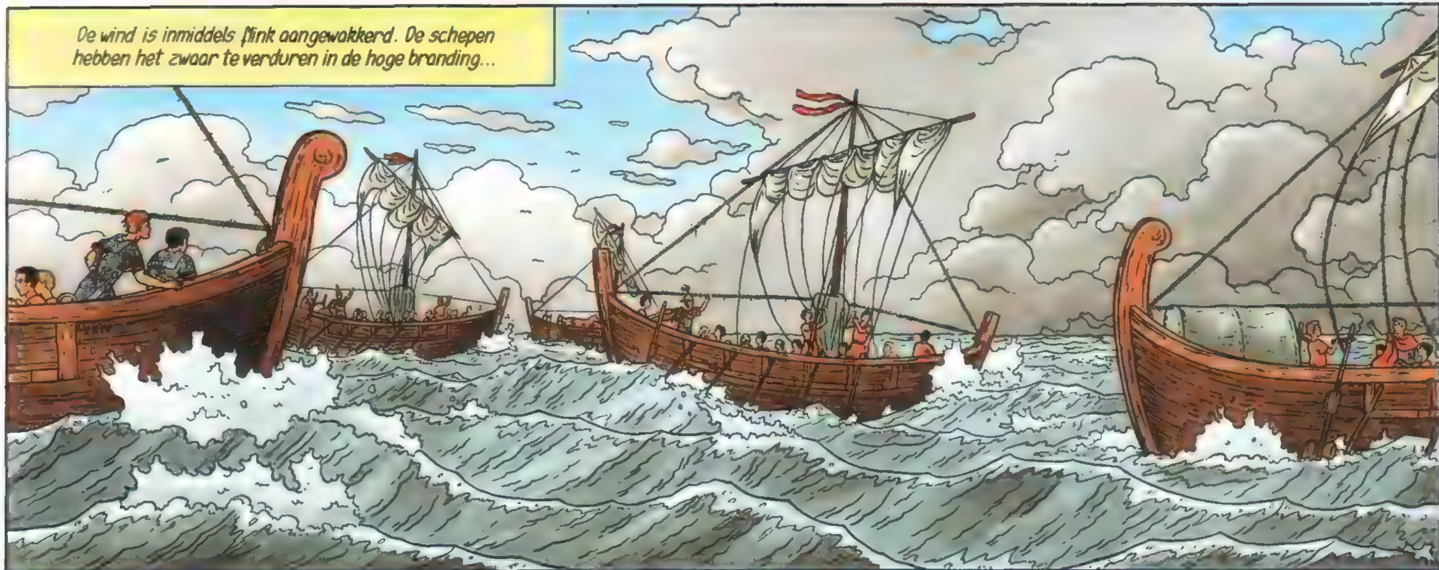

Centurion Alex, we hebben besloten terug te gaan naar Altus Rhenus. Het heeft geen zin deze rampzalige expeditie voort te zetten. Elke officier neemt het commando over vier schepen. Er vindt regelmatig overleg plaats. Enak blijft onder jouw hoede.

Goed Maar we moeten opschieten, want een jonge Barbaarse heeft me verteld dat hun tovenaar een zware storm had voorspeld.
Ik zal de nodige orders geven

Niet veel later is het kamp opgebroken en het materiaal ingeladen...

Maar de paarden laten zich niet zo gemakkelijk inschepen. Het lijkt wel alsof ze het gevaar ruiken...

Wanneer de laatste boot zee kiest, verschijnen de Barbaren op het strand...
Net op tijd! De Barbaren wilden ons aanvallen! Ze verwachtten natuurlijk niet dat wij in dit weer scheep zouden gaan!
Nee, ik denk niet dat ze met ons zouden willen ruilen!

De wind is inmiddels flink aangewakkerd. De schepen hebben het zwaar te verduren in de hoge branding...

Op het strand schreeuwen de Barbaren en enkele Grieken woedend naar de in de verte verdwijnende vloot...

Het gaat steeds harder waaien, maar gelukkig kunnen we beter weer afwachten in het basiskamp op het eiland!
Ja, als we het kunnen terugvinden...

Maar dan, opeens...
KRAK...
Dat zeil was niet goed gegord! Aaah, moge de goden ons beschermen!

Later...
Land in zicht! Ik zie het eiland!

Koers iets meer naar het zuiden. Met een beetje geluk komen we precies bij het kamp uit.
Ja... Ik zie het al...!

OH, ALEX! KIJK! WAT VERSCHRIKKELIJK!

AL DIE GESPIETSTE MANNEN... DAT ZIJN ONZE SOLDATEN!

We gaan aan land... maar wees voorzichtig!
NEE! DAT IS TE GEVAARLIJK, CENTURION ALEX! LATEN WE DOORVAREN!

De storm is gaan liggen. Aan de horizon breekt het wolkendek...
We moeten onze wapenbroeders begraven... Leg de schepen goed vast en houd ogen en oren wijd open. Misschien is het een valstrik... Wat een verschrikkelijk schouwspel...
Het kamp verwoest... iedereen omgebracht...

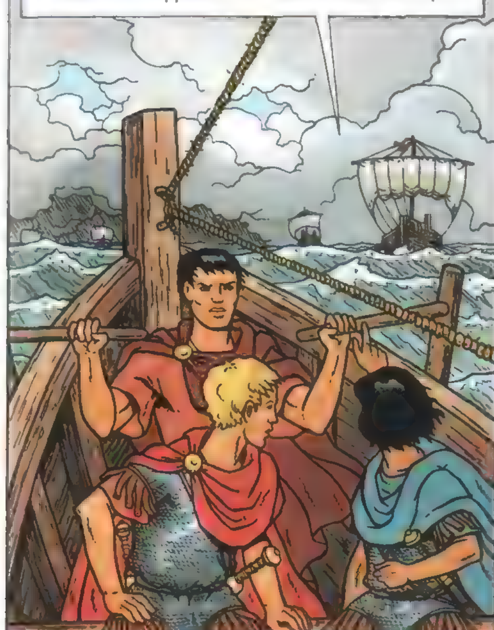

Later...
We verdelen ons in groepjes van elk twee personen. We moeten die arme kerels zo snel mogelijk begraven.

Na een paar uur hard werken...
Zo, dat is gebeurd... Nu kunnen we verder gaan... Maar er is geen sprake meer van 'samen uit, samen thuis'. Een heel stel is al vertrokken!

Ja... Overhaast vertrekken is een slechte strategie.

Niet veel later verschijnen er meer lichte plekken tussen de wolken...
Onze taak zit erop. Moge de goden ons beschermen.

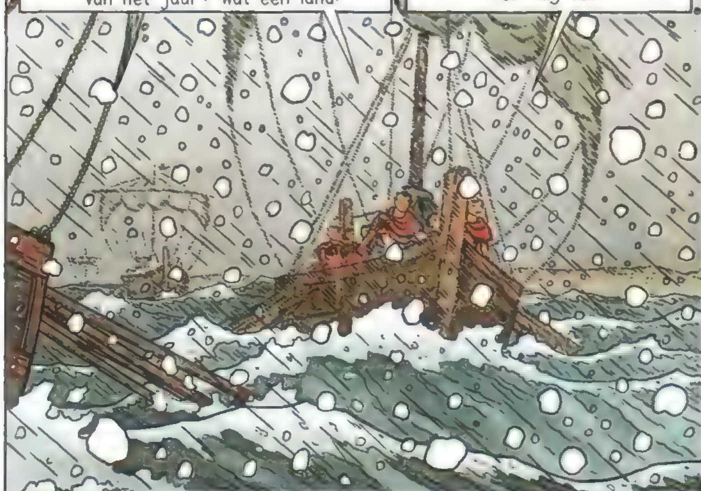

Kijk! Bij de monding van de rivier!
Het restant van de schepen is in brand gestoken! Nee, er is geen sprake van dat we vóór Altus Rhenus nog ergens veilig kunnen aanleggen!

Opeens
Moet je zien, Alex! Dat schip met zure appelen komt snel onze kant op!

Je hebt gelijk. Het weer werkt niet mee... We moeten zeil innemen en de schepen afdekken. Geef de orders door

De mannen zijn moe... en hun moreel laat ook te wensen over!

Als de boten zijn afgedekt, kunnen de roeiers om beurten rusten en wat eten.
Het gaat regenen! En het wordt nog verduiveld koud ook!

Alle goden! Sneeuw! In deze tijd van het jaar? Wat een land!
Inderdaad! Dat ontbrak er nog aan!

Het is noordwesten wind We kunnen de zeilen hijsen en ons laten voortblazen Alleen oppassen dat we niet te dicht bij de oever komen
Haal de vachten uit het vooronder Hopelijk zijn ze niet nat geworden De malienkolders hebben we niet meer nodig Die kunnen we overboord gooien.
De bontjassen zijn vrijwel droog!

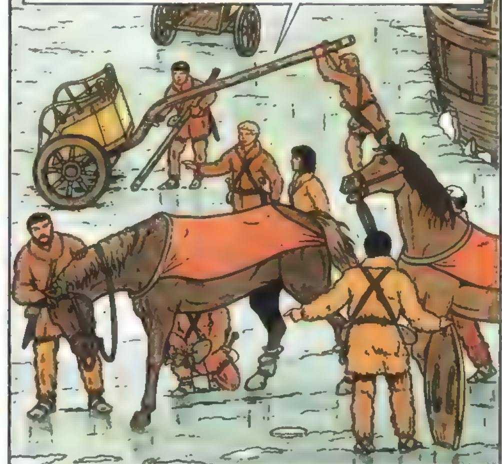

Een uur later...
De wind is gaan liggen... Maar wat een pak sneeuw!

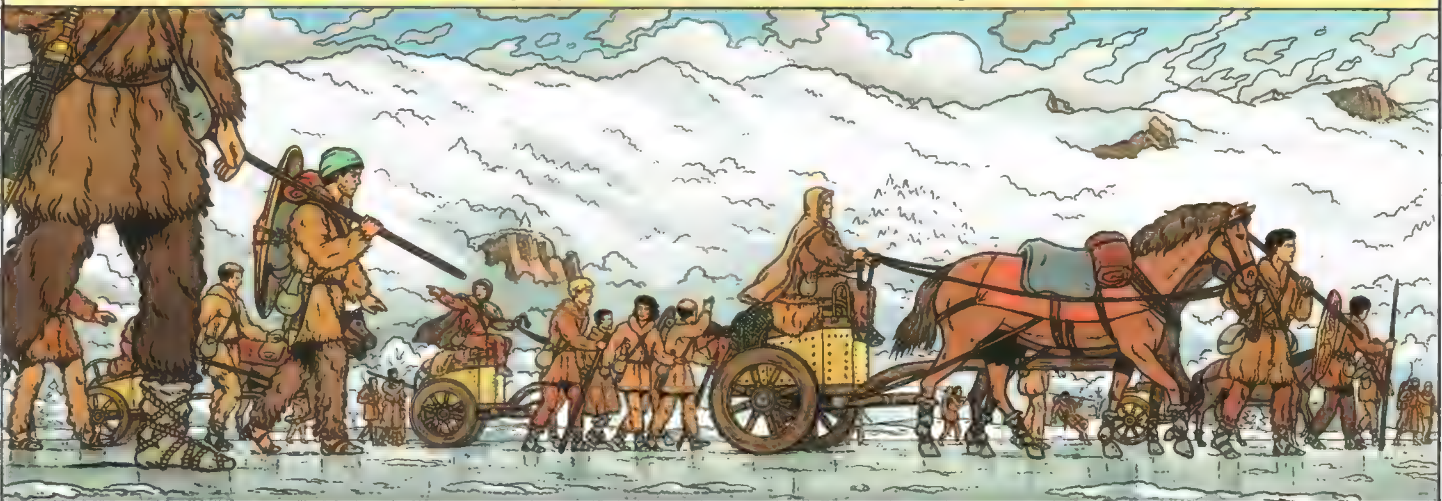

Ik ben bang dat we straks zonder proviand komen te zitten..
Dan moeten we gaan vissen.

De kou is het ergste. We moeten een wachtrooster opstellen en proberen de plekken te vermijden waar de stroming sterk is. Oh, het water begint te bevriezen..!

Een paar dagen later...
Verduiveld! De schepen houden het niet! Het ijs wordt steeds dikker.. Straks worden we gekraakt als notendoppen!

De rivier is dichtgevroren... We kunnen beter over het ijs verder gaan met de paarden en de wagens.

En zo...
Als jullie klaar zijn, formeren we een ruit en blijven we zo veel mogelijk in het midden van de rivier.

Een wonderlijke legerschare trekt over het bevroren water van de Rijn...

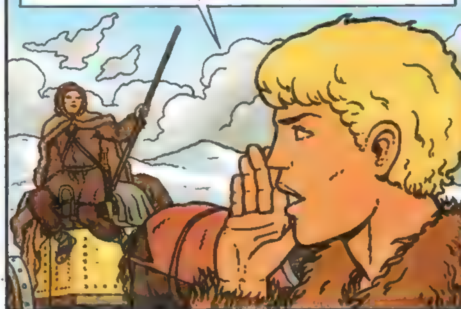

Aan het eind van de dag...
De mannen en de paarden zijn uitgeput, Alex.
Ja, zodra we een geschikte plaats vinden, houden we halt.

In elk geval niet hier! Het zit hier vol halfnaakte Barbaren... Het lijkt wel alsof ze hun lichaam hebben ingesmeerd met olie, zo glimmen ze!
Met visolie! Ze zullen niet al te fris ruiken!
Daar is een betere plek. We zetten de wagens in een cirkel. Geen ideale verdediging, maar we hebben geen keus

Later...
We hebben nog genoeg brandstof om vanavond onze vuurpotten te vullen, maar morgen...?
We mogen wel veel tot de goden bidden, want onze situatie wordt steeds rampzaliger!

De volgende dag...
Het is geen sinecure om vooruit te komen op het ijs...
En de Barbaren blijven ons begluren vanaf de oever. Die raken we niet kwijt voordat we bij het fort zijn.

Maar dan, opeens...
OH! Het ijs breekt! Het vriest niet meer en de stroming is hier sterk...!

Iedereen afstijgen! Pak een stok of een roeispaan!

Kijk daar, Alex! Resten van verbrande schepen! Degenen die ons vóór waren, hebben het niet overleefd...

Ze maakten de fout aan land te gaan. We hebben meer kans als we midden op de rivier blijven. Als het ijs het houdt...!

Maar...
KRAAAAAK!
Er zijn nu alleen nog maar schotsen! Blijf stil staan! In het midden! Dan kan er voorlopig niets gebeuren!

OPGELET! Gebruik je roeispanen! Anders drijven we af! Denk maar dat die schotsen boomstammen zijn!
Hee! Daar staat iemand op de oever!
Verduiveld! Het is Falcalus!

Ja, ik ben het! Hi! Hi! Hi! Centurion Vincius heeft me gevraagd om met de Barbaren te gaan onderhandelen. Al gauw bleek dat hun leider het hoofd eiste van alle officieren en de overgebleven legionairs tot slaaf wilde maken... Vincius weigerde en die schurken hebben iedereen vermoord en de schepen in brand gestoken! Ze lieten mij in leven om jullie te overtuigen je over te geven.

Hi, hi, hi... Er zit niets anders op, Alex... Jullie moeten je wapens in de rivier gooien... Doe het maar, want de dooi zet door en jullie zullen vroeg of laat aan land moeten gaan!

Ik kan een goed woordje voor je doen, want ik drijf al heel lang handel met deze stammen. Ja, misschien valt er wel wat te regelen...

Je bent de meest walgelijke verrader die ik ooit heb ontmoet, Falcalus. Je verkoopt uit pure hebzucht alles of iedereen! Ik raad je aan bij je vrienden te blijven, want als het me lukt in Altus Rhenus terug te komen, zal ik ervoor zorgen dat je er nooit meer binnenkomt!

Wacht, ik wil alleen maar behulpzaam zijn! Hihihi... Eh... bij nader inzien ga ik misschien toch met jullie mee... Ja, wacht... ik spring van de ene schots op de andere... De idioten in het bos zullen denken dat ik jullie dan beter kan overtuigen...

Ja, zo... niets aan de hand.. Ik kom eraan...

TSJAK!

SPLATS!

Verdwenen... Een ellendig eind aan een nog ellendiger bestaan...
We zijn een heel eind van de anderen vandaan... Oh, de schots breekt in tweeën!... En ik heb alleen maar een stok om mee te peddelen...!

Rustig maar, Enak... Ik probeer naar je toe te komen...

Kijk! Wat gebeurt daar?

De Barbaren gooien iets in de rivier... Een gele vloeistof... Dat vreemde spul komt bovendrijven... Laten we oppassen, Enak...

Laten we voor alle zekerheid proberen er ruim om heen te gaan... Ik vertrouw die Barbaarse krijgers voor geen cent!
Vooruit! Sneller!
Ik hoop dat de mannen en de paarden achter ons er zonder problemen langs komen... Ze zijn een eind achter ons!

Maar dan
KRAAK
Pas op! Er drijven grote schotsen onze kant op!

Kijk daar! Savinius wordt meegesleurd door de stroming!

Hij drijft af naar de oever... De arme kerel...!

Ik kan die draaikolk niet ontwijken!

Opeens ...
WOESH!

PAS OP! De Barbaren willen ons verbranden!

Het is een soort vet...
Ja... vet, vermengd met hars... Dat ruik je duidelijk!

SAVINIUS! Hij is verdwenen in de vlammen... Verschrikkelijk. !

Arme kerel... Wat een afgrijselijke dood... Vlug, Enak! Straks staat de hele rivier in brand!

PAS OP, ENAK! WAT...?!
SPLATSJ
AAAAH!

Hou je vast! Ik trek je langzaam op de schots.

Je bent doornat, maar je leeft nog
Oooh... W-wat heb ik 't k-k-koud...!

Geruime tijd later
HALLO! PAK VAST! DAN TREKKEN WE JULLIE AAN BOORD!
Ah... Romeinen!

We kunnen niet verder. Het vuur en de rook sluiten de hele rivier af!
De jongeman is doorweekt. Trek hem droge kleren aan! Vlug!

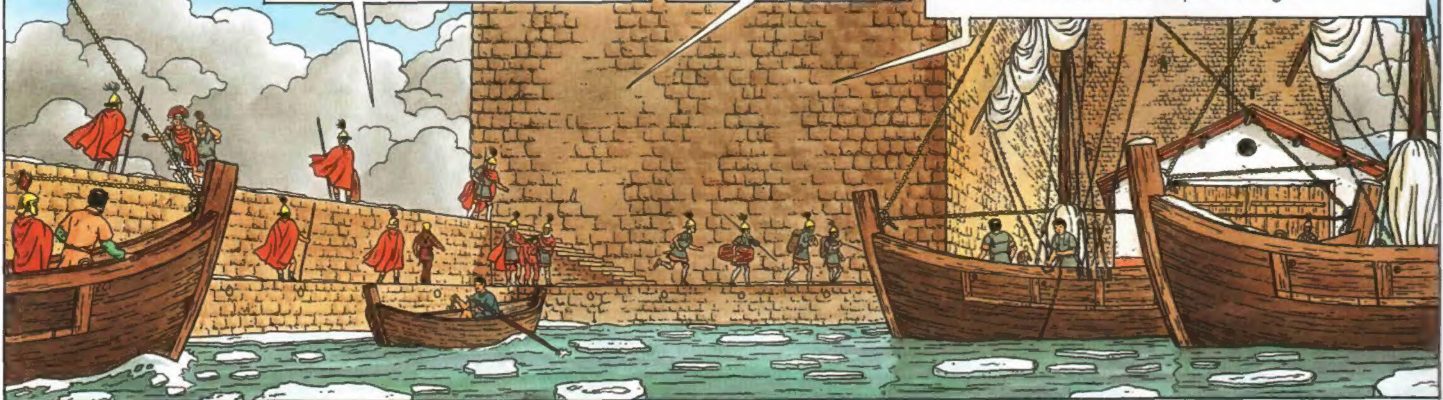

In het fort Altus Rhenus...
Ze komen terug! Nu al! Hoeveel zouden er gered zijn...?
Vast niet veel, helaas...

Later...
Alex! De goden zij dank! Maar... waar is Enak?
Die zit benedendeks bij te komen. Hij is in de rivier gevallen. Wat doe jij hier, Galva?
Caesar heeft me gestuurd. Hij vreesde het ergste en hij had weer eens gelijk. Helaas ben ik te laat gekomen... Of net op tijd, wat jou betreft... Kom, we gaan gauw voor Enak zorgen.

Op de rivier vecht de groep die na Alex kwam wanhopig tegen het ijs, de rook en het vuur!

Inmiddels, in Altus Rhenus...

Later, aan de oever van de Rijn...

In het fort...

Bij de rivier bereikt het drama zijn hoogtepunt...

De brug die al voor tweederde klaar was, brandt als een fakkel...

Maar dan...

Een straal zonlicht... Precies op z'n gezicht...!

Aah...aaah... Ra! De zon!... Het leven...!

Hij reageert! Hij is gered!

Alex... Ben jij dat?

Ja, Enak. Ik blijf bij je totdat je helemaal genezen bent.

Hmmm! Jij mag de hemel wel danken voor dat zonnestraaltje!

De goden hebben mijn gebed verhoord!

Een paar dagen later...

Het moment is gekomen dat we weer afscheid moeten nemen, helaas... na al die dramatische gebeurtenissen!

Alex, zet in je rapport aan Caesar dat ik hier orde op zaken zal stellen en de schade, veroorzaakt door deze rampzalige expeditie, zo goed mogelijk zal repareren.

Als je niet zo laat was gekomen, Galva, waren de zaken misschien heel anders gelopen...

Wie weet, maar de weersomstandigheden waren nu eenmaal uitzonderlijk voor de tijd van het jaar...

Even later...

We moeten gaan. Doe je best, Galva. Enak gaat onderweg de tekeningen uit z'n hoofd overmaken. Hij wil hier geen dag langer blijven.

Goede reis, jongelui. Moge de goden jullie blijven beschermen. Gallia is veilig, maar jullie krijgen toch een escorte mee. Tot ziens!

Moeilijk moment, nietwaar, generaal Galva?

Zeker... Waarom kijk je me zo aan, Balbus?

Je weet heel goed dat we in Gallia zijn gebleven voor ons eigen plezier en dat Alex daar bijna het slachtoffer van is geworden! Het had gemakkelijk nog dramatischer kunnen aflopen!

46

Dat is zo... Het zal moeilijk zijn die jongen in de toekomst onbevangen tegemoet te treden. Hij zal het me misschien ooit vergeven, maar hij zal het niet vergeten!

Wie weet...

EINDE

IN DE COLLECTIE ALEX ZIJN DE VOLGENDE ALBUMS VERSCHENEN

BIJ CASTERMAN:

ALEX DE ONVERSAAGDE
DE GOUDEN SFINX
HET VERVLOEKTE EILAND
DE TIARA VAN ORIBAL
DE ZWARTE KLAUW
DE VERLOREN LEGIOENEN
DE LAATSTE SPARTAAN
HET ETRUSKISCHE GRAF
HET AFGODSBEELD
IORIX DE GROTE
DE PRINS VAN DE NIJL
DE ZOON VAN SPARTACUS
HET SPOOK VAN CARTHAGO
DE PROOIEN VAN DE VULKAAN
EEN KIND VAN ATHENE
DE TOREN VAN BABEL
DE KEIZER VAN CHINA
VERCINGETORIX
HET PAARD VAN TROJE
O ALEXANDRIE

BIJ DARGAUD BENELUX:

DE BARBAREN

9 789067 934886